

Top of flop	2
Uittips	4
Film	6
Over de tong	9
Televisie	10
Weer	12

EXPOSITIE

Drie kunstenaars, één thema

Nico Molenkamp, Henk Visch en de Duitse kunstenaress Eva Räder. Park in Tilburg brengt drie generaties kunstenaars bijeen rond het thema dieren. ►P4-5

Molenkamps werk behoudt zijn kracht

Expositie Drie generaties kunstenaars over mensen en dieren: met powerhaan en giraffe van Nico Molenkamp en hulpeloze en dromende mensfiguren van Henk Visch en Eva Räder in Park in Tilburg.

Gerrit van den Hoven

De twee aparte kamers die getimmerd waren bij de exposities van Jaap de Vries en Bas Ketelaars zijn weg. Voor *Onder Soorten* is de expositieruimte van Park in Tilburg weer één grote witte ruimte en is de wat onrustige voorzijde van de ruimte aan het zicht onttrokken door een wand.

Het zijn ingrepen die illustreren dat de kunstenaars achter Park veel aandacht besteden aan de vormgeving van de tentoonstellingen. *Onder Soorten*, samengesteld door Reinoud van Vught, brengt drie generaties kunstenaars bijeen rond het thema dieren. Het oorspronkelijke idee was om een soort dierentuin te scheppen in Park, maar daar stapte de kunstenaar uit Goirle later weer vanaf. Het werd een confrontatie tussen werk van de overleden Nico Molenkamp (1920-1998), Eindhovenaar Henk Visch (1950) en de Duitse kunstenaar Eva Räder (1978). Waarbij dieren ook mensen kunnen zijn: „De mens is tenslotte ook een dier”, zegt Van Vught.

Haan

Boeiend is het om de schilderijen van de bijna twintig jaar geleden overle-

“

**Ik moet
vaststellen dat
ik weinig weet
van wat ik
gemaakt heb**

—Henk Visch

den Nico Molenkamp in deze hedendaagse setting terug te zien. Molenkamp was bijna dertig jaar lang docent vrij schilderen aan de kunstacademie van Tilburg en beïnvloedde tal van kunstenaars. Zijn eigen schilderwerk is diep geworteld in de abstracte schilderkunst van de jaren zeventig en tachtig. Molenkamp hoefde als docent niet van zijn schilderkunst te leven en maakte wat hij wilde. Breed opgezette, felgekleurde en krachtige schilderijen van geabstraheerde mens- en dierfiguren tegen een onbestemde achtergrond.

Uit allerlei privécollecties haalde Van Vught een achttal werken waarbij Molenkamps uitzonderlijk goede gevoel voor compositie en kleur naar voren springt. De *Haan* uit de collectie van de Rabobank bijvoorbeeld straalt zelfvertrouwen en kracht uit. Een bijna maar net niet vierkant doek met de kop van de haan tegen de bovenkant van het schilderij geplakt. Een voor Molenkamp typisch compositorische ingreep die hij ook toepast voor *Giraffe*: ook hier de kop aan de bovenkant van een net niet vierkant doek. Molenkamp had veel succes met zijn schilderijen en verkocht goed. Het is mooi om te zien dat zijn werk in al die jaren niets heeft ingeboet aan kracht.

De Duitse Eva Räder is in Nederland nauwelijks bekend. Ze zat tussen 2006 en 2008 op kunstenaarsin-

▲ De installatie van Henk Visch in Park.

FOTO MARIE-THÉRESE KIERKELS/BEELDWERKT

stituut De Ateliers in Amsterdam en woont en werkt in Berlijn. Räders werk oogt tijdloos. Het doet soms denken aan dat van de kunstenaars van Der Blaue Reiter (1911-1914) of van Cézanne of Manet aan het begin van de vorige eeuw. Maar het heeft ook iets eigentijds. De mens en dierfiguren op haar doeken communiceren niet met elkaar, maar hangen wat rond. Het maakt haar werk ook wat onbestemd en richtingloos.

Haar en touw

Henk Visch zorgt letterlijk en figuurlijk voor de verbinding tussen Molenkamp aan de ene en Räder aan de andere kant. Op de grond, expres laag gehouden, plaatste de beeldhouwer een groot aantal beelden losjes naast elkaar. *Exactly how I remembered it* is een installatie die per keer en per locatie kan veranderen. Visch' installatie bestaat uit kleinere en grotere

De mens past in deze tentoonstelling, want het is tenslotte ook een dier

—Reinoud van Vught

sculpturen van metaaldraad, parels, hout, haar en touw. Er zijn beelden in brons, herkenbaar als typerend Visch. Hulpeloos ogende mensfiguren, lichtjes voorovergebogen en zonder armen. Er is ook een op een hekwerk lijkende sculptuur: met spiralen, vierkanten en rechthoeken. Er ligt een koord van kralen, een beeld van een figuur met een pistool in de schedel gedrukt. Door de afwisseling lijkt het alsof de voorwerpen nadenken over elkaar. Precies waar Visch op uit lijkt. Hij begint dit werk op te bouwen vanuit het midden en weet van te voren ook niet hoe het eruit komt te zien. „Ik moet vaststellen dat ik niet erg veel weet van hetgeen ik gemaakt heb. Of anders gezegd: het kunstwerk wordt onbegrijpelijk voor mij op het moment van beëindiging”, zei hij er over in het tijdschrift Mest.

► Onder Soorten, Nico Molenkamp, Henk Visch en Eva Räder. Park, Wilhelminapark Tilburg. T/m 14 jan.